2023. január 19., csütörtök

P9_TA(2023)0019

A kisüzemi halászat helyzete az EU-ban és a jövőbeli kilátások

Az Európai Parlament 2023. január 19-i állásfoglalása a kisüzemi halászat helyzetéről az EU-ban és a jövőbeli kilátásokról (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság „Az uniós halászflotta 2020-ban: tendenciák és gazdasági eredmények” című, 2021. március 9-i 08/2020 sz. tengergazdálkodási dokumentumára ([1]),

— tekintettel „Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2021-re vonatkozó iránymutatások” című, 2020. június 16-i bizottsági közleményre (COM(2020)0248),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 38–44. cikkére és 349. cikkére,

— tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelet ([2]) (a közös halászati politikáról szóló rendelet) (4) preambulumbekezdésére, amely kimondja, hogy a közös halászati politikának hozzá kell járulnia „a hosszú távú környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatósághoz” és „a halászati ágazat – ideértve a kisüzemi halászatot is – megfelelő életszínvonalához és a stabil piacokhoz”, valamint (33) preambulumbekezdésére, amely kimondja, hogy „[a] valamely halászati tevékenység folytatása lehetőségének átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi jellegű – kritériumokon kell alapulnia”, és hogy „[a] tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a felelős halászatot, mégpedig oly módon, hogy ösztönzőket biztosítanak az ágazat azon szereplői számára, amelyek a környezetre legkevésbé ártalmas módon folytatják a halászatot, és amelyek működése a legtöbb előnnyel jár a társadalom számára”,

— tekintettel a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkére, amely szerint a tagállamoknak a halászati lehetőségek elosztása során „átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat” kell alkalmazniuk,

— tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]) (a piac közös szervezéséről szóló rendelet),

— tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 768/2005/EK, az 1967/2006/EK és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet és az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet halászati ellenőrzések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatnak az Európai Parlament által 2021. március 11-én elfogadott módosításaira ([5]),

([1]) 08/2020. sz. tengergazdálkodási dokumentum, „Az uniós halászflotta 2020-ban: tendenciák és gazdasági eredmények”, Európai Bizottság, Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság, 2021. március 9.
([2]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
([3]) HL L 354., 2013.12.28., 1. o.
([4]) HL L 257., 2014.8.28., 135. o.
([5]) HL C 474., 2021.11.24., 218. o.

— tekintettel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap létrehozásáról és az (EU) 2017/1004 rendelet módosításáról szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]) (ETHAA-rendelet),

— tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([7]) (ETHA-rendelet),

— tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló „a termelőtől a fogyasztóig" stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) „Az uniós halászflottáról szóló 2019. évi éves gazdasági jelentés (HTMGB 19-06)" című, 2019. augusztus 20-i jelentésére ([9]),

— tekintettel a HTMGB 2019. szeptember 26-án kiadott, „Az uniós halászati ágazat szociális adatai (HTMGB 19-03)" című jelentésére ([10]),

— tekintettel a HTMGB 2021. december 8-án kiadott, „Az uniós halászflottáról szóló 2021. évi éves gazdasági jelentés (HTMGB 21-08)" című jelentésére ([11]),

— tekintettel a HTMGB 2020. december 10-én kiadott, „A közös halászati politika szociális dimenziója (HTMGB 20-14)" című jelentésére ([12]),

— tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) Algírban, 2016. március 7–9-én, „A fenntartható kisüzemi halászat jövőjének kiépítése a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren" címmel tartott regionális konferenciájának következtetéseire,

— tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak 14.b. sz. célkitűzésére, amely felszólít a kisüzemi halászok tengeri erőforrásokhoz és piacokhoz való hozzáférésének biztosítására,

— tekintettel arra, hogy az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet az élelmezésbiztonsággal és a szegénység felszámolásával összefüggésben önkéntes alapon teljesítendő iránymutatásokat adott ki a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozóan,

— tekintettel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet „The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action" (A globális halászat és akvakultúra helyzete 2020-ban – fenntarthatóság a gyakorlatban) című jelentésére,

— tekintettel arra, hogy az ENSZ a 2022. évet a kisüzemi halászat és akvakultúra nemzetközi évének nyilvánította,

---

([6]) HL L 247., 2021.7.13., 1. o.
([7]) HL L 149., 2014.5.20., 1. o.
([8]) HL C 184., 2022.5.5., 2. o.
([9]) „Az uniós halászflottáról szóló 2019. évi éves gazdasági jelentés (HTMGB 19-06)", Európai Bizottság, Közös Kutatóközpont, Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság, 2019. augusztus 20.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) „Az uniós halászati ágazat szociális adatai (HTMGB 19-03)", Európai Bizottság, Közös Kutatóközpont, Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság, 2019. szeptember 26.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) „Az uniós halászflottáról szóló 2021. évi éves gazdasági jelentés (HTMGB 21-08)", Európai Bizottság, Közös Kutatóközpont, Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság, 2021. december 8.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) „A közös halászati politika szociális dimenziója (HTMGB 20-14)", Európai Bizottság, Közös Kutatóközpont, Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság, 2020. december 10.: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

2023. január 19., csütörtök

— tekintettel a hetedik környezetvédelmi cselekvési programra és az abban meghatározott olyan fogalmakra, mint például bolygónk tűrőképességének határai és az ökológiai korlátok,

— tekintettel a „Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance" (Kisüzemi halászat Európában: helyzet, reziliencia és irányítás) című kiadványra ([13]),

— tekintettel a MedFish4Ever miniszteri nyilatkozatra és ütemtervre ([14]),

— tekintettel az ETHA 2020. évi végrehajtási jelentésére ([15]),

— tekintettel a földközi-tengeri és fekete-tengeri kisüzemi halászatra vonatkozó regionális cselekvési tervről szóló, 2018. évi miniszteri nyilatkozatra,

— tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Relative Effects of Fisheries Support Policies" (A halászati támogatási politikák relatív hatásai) című 2018-as tanulmányára ([16]),

— tekintettel a „Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?" (A kisüzemi halászat halászati lehetőségekhez való hozzáférése az Európai Unióban: Megfelelő lépés a közös halászati politika a 14b. fenntartható fejlődési cél megvalósítása felé?) című tudományos cikkre ([17]),

— tekintettel a „Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review" (A kisüzemi halászat meghatározása és a tudomány által abban játszott szerep vizsgálata, hogy ki és mi számít: szisztematikus áttekintés) című tudományos cikkre ([18]),

— tekintettel a Halászati Bizottság számára „Small-scale Fisheries *and »Blue Growth« in the EU*" (Kisüzemi halászat és „kék növekedés" az EU-ban) címmel készített 2017-es tanulmányra ([19]),

— tekintettel a Halászati Bizottság számára „Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels" (Munkaértekezlet a halászatban alkalmazott elektronikus technológiákról – III. rész: A kisüzemi hajókhoz igazított rendszerek) címmel készített 2021-es tanulmányra ([20]),

— tekintettel a Halászati Bizottság számára „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture" (A Covid19-világjárvány hatása az uniós halászatra és akvakultúrára) címmel készített 2021. júliusi tanulmányra ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J. J., Pita, C. és Bavinck, M. (szerk.), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance* (Kisüzemi halászat Európában: helyzet, reziliencia és irányítás), MARE kiadványsorozat, 23. kötet, Springer, Cham, Svájc, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) Az ETHA 2020. évi végrehajtási jelentése, Európai Bizottság, Európai Bizottság, Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság, a halászati és akvakultúra nyomon követésével és értékelésével foglalkozó támogatási osztály, 2021. szeptember: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. és Innes, J., *Relative Effects of Fisheries Support Policies* (A halászati támogatási politikák relatív hatásai), OECD Élelmezésügyi, mezőgazdasági és halászati tanulmányok, 115. szám, OECD Publishing, Párizs, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. és mtsai., *Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?* (A kisüzemi halászat halászati lehetőségekhez való hozzáférése az Európai Unióban: Megfelelő lépés a közös halászati politika a 14b. fenntartható fejlődési cél megvalósítása felé?), *Marine Policy*, 118. kötet, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. és Basurto, X., *Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review* (A kisüzemi halászat meghatározása és a tudomány által abban játszott szerep vizsgálata, hogy ki és mi számít: szisztematikus áttekintés), *Frontiers in Marine Science*, 6. kötet, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Tanulmány – *Small-scale Fisheries and „Blue Growth" in the EU* (Kisüzemi halászat és „kék növekedés" az EU-ban), Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, B. Tematikus Főosztály (Strukturális és Kohéziós Politikák), 2017. március 18.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Tanulmány – *Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels* (Munkaértekezlet a halászatban alkalmazott elektronikus technológiákról – III. rész: A kisüzemi hajókhoz igazított rendszerek), Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, B. Tematikus Főosztály (Strukturális és Kohéziós Politikák), 2021. július 30.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Tanulmány – *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture (A Covid19-világjárvány hatása az uniós halászatra és akvakultúrára)*, Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, B. Tematikus Főosztály (Strukturális és Kohéziós Politikák), 2021. július 7.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— tekintettel a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ([22]),

— tekintettel a halászatból élő területeken az innovációról és a kisüzemi part menti halászat diverzifikálásáról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására ([23]),

— tekintettel a halászattal kapcsolatos turizmusnak a halászat diverzifikálásában betöltött szerepéről szóló, 2017. július 4-i állásfoglalására ([24]),

— tekintettel a „Szorosabb partnerség az EU legkülső régióival” című, 2021. szeptember 14-i állásfoglalására ([25]),

— tekintettel „A jövő nemzedék halászai: a halászati ágazat vonzóvá tétele a munkavállalók új generációja számára és munkahelyteremtés a part menti közösségekben” című, 2021. szeptember 16-i állásfoglalására ([26]),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0291/2022),

A. mivel az ETHAA-rendelet fogalommeghatározása szerint a „kisüzemi part menti halászat” körébe a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, vontatott halászfelszereléssel nem rendelkező, tengeri vagy belvízi halászhajóval folytatott halászati tevékenységek, valamint a partról történő halászatot folytató halászok – köztük a kagylóhalászok – által folytatott halászati tevékenységek tartoznak;

B. mivel a kisüzemi halászatnak az ETHA-rendeletben és az ETHAA-rendeletben szereplő, jelenlegi meghatározása kizár bizonyos hajótípusokat, például az egyes hagyományos halászeszközöket használó hajókat, amelyek viszont e kizárás miatt nehezen jutnak uniós finanszírozáshoz; mivel ez a kizárás egyszersmind csökkenti a kisüzemi halászat láthatóságát és az uniós statisztikákban való megjelenését, mivel ezeket az egységeket nem számítják be az ágazatba tartozó egységként;

C. mivel a kisüzemi és part menti halászat meghatározására más, kevésbé szigorú megközelítéseket is alkalmaznak, például az élelmezésbiztonsággal és a szegénység felszámolásával összefüggésben a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes FAO-iránymutatásokban vagy a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság kisüzemi halászattal foglalkozó munkacsoportjának jelenleg folyó vitáiban;

D. mivel a kisüzemi halászat meghatározó jellemzői a legtöbb tagállamban túlmutatnak az ETHAA meghatározásán, mivel a kormányok egy sor további kritériumot alkalmaznak, többek között a megengedett halászeszközök, a hajók maximális hossza, a motorteljesítmény, a halászati utak maximális időtartama, az azon kikötőtől való távolság, ahol a hajók működhetnek, a működési terület, a megengedett maximális utazási idő és a hajó tulajdonjoga tekintetében;

E. mivel a jelenlegi KHP nem határozza meg megfelelően a kisüzemi halászat és a part menti halászat fogalmát, mivel azt kizárólag a hajó hosszára alapozza, miközben a nemzetközi egyezmények más, megfelelőbb és naprakészebb meghatározásokat tartalmaznak a halászat e típusára vonatkozóan; mivel a kisüzemi halászat és a part menti halászat európai fogalommeghatározásait felül kell vizsgálni;

F. mivel 2019-ben az EU-28 kisüzemi halászati ágazatát egy 42 838 hajóból álló flotta alkotta, amely az összes tagállamot tekintve a bruttó űrtartalom mindössze 7,5 %-át és a kirakodott tömeg 5,4 %-át adta, és 62 650 halászt foglalkoztatott, ami az aktív halászhajók 75 %-át és a személyzet 48 %-át jelentette; mivel a nagyüzemi flotta az összes hajó 19 %-át és a bruttó űrtartalom 67 %-át képviselte, az összes halász 46 %-át foglalkoztatta, és a tagállamokban nyilvántartott kirakodott súly 81 %-át adta; mivel a távolsági flotta mindössze 259 lajstromozott hajót számlált, amely a hajók teljes számának kevesebb mint 1 %-át, ám a bruttó űrtartalom 19 %-át és a tagállamokban nyilvántartott teljes kirakodott tömeg 14 %-át képviselte;

([22]) HL C 419., 2015.12.16., 167. o.
([23]) HL C 58., 2018.2.15., 82. o.
([24]) HL C 334., 2018.9.19., 20. o.
([25]) HL C 117., 2022.3.11., 18. o.
([26]) HL C 117., 2022.3.11., 67. o.

2023. január 19., csütörtök

G. mivel túl azon, hogy az ETHA keretében a hajók támogatására rendelkezésre bocsátott források nagyon szűkösek (500 millió EUR), és általában alacsony a végrehajtási arány, a kisüzemi halászat – mérete és jelentősége ellenére – a legkevésbé támogatott szegmens, amely a pénzeszközök legkisebb hányadát kapja: e szegmens adja a hajókkal kapcsolatos műveletek 38 %-át, ugyanakkor a hajókra fordított összes ETHA-kiadás mindössze 25 %-a kerül e szegmenshez;

H. mivel az európai flotta az elmúlt években tovább zsugorodott, és 2020-ban a kirakodott halak értéke 17 %-kal, a foglalkoztatás 19 %-kal, a nyereség pedig 29 %-kal csökkent 2019-hez képest ([27]);

I. mivel a flották közül a kisüzemi halászflotta rendelkezik a legkevesebb pénzügyi forrással;

J. mivel a kisüzemi halászat sajátos jellemzői közé tartozik az alacsony környezeti hatás; a fajok, a halászterületek és a halászeszközök szezonális változatossága; a termelési műveletek kis léptéke; a sokoldalúságnak és a halászeszközök rendkívül szelektív használatának köszönhetően a különböző fajok biológiai és vándorlási ciklusainak tiszteletben tartása; a járulékos fogások és a visszadobások alacsony szintje; valamint az a képessége, hogy befektetett eurónként több bevételt, egy liter felhasznált üzemanyagra számítva több fogást és egy kilogramm kirakodott halra számítva több társadalmi-gazdasági értéket képes termelni;

K. mivel megfelelően figyelembe kell venni a flották, a flottaszegmensek, a különböző flottaszegmensek környezeti hatásai, a célfajok, a halászeszközök, a termelékenység és a különböző tagállamok fogyasztási preferenciái közötti jelentős különbségeket, túl a halászati tevékenység azon sajátos jellemzőin, amelyek társadalmi szerkezetéből, értékesítési formáiból és a különböző halászati régiók közötti strukturális és természeti egyenlőtlenségekből erednek;

L. mivel a kisüzemi halászflotta általános jellemzői közé tartoznak a nagyon régi szegmensek és a nem megfelelő technológia, ami felhívja a figyelmet a kisüzemi halászatot támogató egyedi program, valamint a korszerűsítéshez és fejlesztéshez nyújtott erőteljes közösségi pénzügyi támogatás szükségességére, amely nélkül veszélybe kerül az ágazat folytonossága;

M. mivel az ETHAA-rendelet kötelezettségként megszabja a tagállamoknak, hogy az erősségek, gyengeségek, lehetőségek és fenyegetések számbavételével végzett, rendeletben említett helyzetelemzés során vegyék figyelembe a kisüzemi part menti halászat sajátos igényeit;

N. mivel 2019-ben az EU-28 halászflottájába tartozó hajók 64,9 %-a legalább 25 éves volt ([28]), és a flotta átlagos életkora összességében 29,9 évet ([29]), a kisüzemi halászflotta esetében pedig 32,5 évet tett ki, ami szükségszerűen azt jelenti, hogy a flotta igen jelentős része nagyon öreg, azaz nem garantálja a legjobb biztonsági és működési feltételeket, növelve a kapcsolódó kockázatokat és költségesebbé téve a műveleteket;

O. mivel a kisüzemi halászok életkora magasabb, mint a halászat más típusai esetében: a kisüzemi halászatban dolgozó munkavállalók 72 %-a 40 év feletti, 11 %-a pedig 65 év feletti;

P. mivel a meglévő statisztikák korlátozott volta megnehezíti a nők halászatban betöltött szerepének pontos elemzését; mivel az empirikus adatok azonban azt mutatják, hogy a nők jelentős szerepet játszanak a kisüzemi halászatban, egyes közösségekben kiemelkedőbb szerepet játszanak annak műveleteiben, fontos a jelenlétük a kagylóhalászatban, és vezető szerepet játszanak a szárazföldön a műveletek és a halászeszközök előkészítésében, valamint a hal értékesítésében és feldolgozásában, különösen a konzerviparban;

Q. mivel az uniós halászat társadalmi dimenziójáról szóló jelentés szerint a nők a kisüzemi halászatban foglalkoztatottak 5,4 %-át teszik ki (ez több mint kétszerese a nagyüzemi és a távoli vizeken folytatott halászat esetében regisztrált hasonló adatnak);

R. mivel az uniós halászati ágazat a tagállamokban és az EU egészében egyaránt kulcsszerepet játszik a lakosság hallal való ellátásában és az élelmiszerkészletek egyensúlyának fenntartásában;

([27]) A Bizottság 2021. június 9-i közleménye „Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2022-re vonatkozó iránymutatások” címmel (COM(2021)0279).

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. mivel biztosítani kell, hogy a halászat irányításának a KHP által szorgalmazott központosítása összeegyeztethető legyen a helyi irányítással, amely elengedhetetlen az ágazat társadalmi-gazdasági életképességének biztosításához;

T. mivel a regionalizáció a KHP egyik pillére, és a decentralizált megközelítés különösen fontos a kisüzemi part menti halászati ágazat számára, figyelembe véve a halászati ágazatban az egyes tagállamok között fennálló különbségeket;

U. mivel a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodás kulcsfontosságú a kisüzemi halászati szegmens döntéshozatali folyamatban való részvételének biztosításához;

V. mivel a KHP ezért nem biztosítja azt az egyértelmű és differenciált jogszabályi támogatást a kisüzemi halászat számára, amely segíthetne biztosítani annak társadalmi-gazdasági életképességét; mivel a tagállamok szintén nem állapítanak meg eredményes intézkedéseket a halászat e típusának érdekében;

W. mivel számos európai part menti régióban – különösen a Földközi-tenger térségében – a kisüzemi halászat és a kagylók gyűjtése a gazdasági, társadalmi és környezeti dimenziók közös metszetében működik, és jelentősen hozzájárul a társadalmi-gazdasági jóléthez, a foglalkoztatáshoz, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításához különféle part menti régiókban és legkülső régiókban, amelyek gyakran strukturális korlátokkal küzdenek, és amelyeknek támogatásra van szükségük a gazdasági diverzifikáció lehetőségeinek kiaknázásához;

X. mivel a halászatból származó jövedelmet ezért nem szabad kizárólag haszonszerzésnek tekinteni, minthogy az egy olyan életmód fenntartásához is hozzájárul, amely számos part menti közösség számára hatalmas kulturális és történelmi értékkel bír, ugyanakkor fontos társadalmi és gazdasági védőhálót is biztosít; mivel ebben az értelemben a kisüzemi halászat megoldást jelent a fokozódó elnéptelenedésre, az elöregedő népességre és a súlyosbodó munkanélküliségre, amelyek mind komoly kihívást jelentenek az európai országok legtöbb part menti régiója és a szigetek számára; mivel a kisüzemi halászat kivételes és sokrétű hatást gyakorol a part menti területek társadalmi és kulturális örökségére;

Y. mivel a kisüzemi halászat alapvető szerepet játszhat a fenntartható fejlődési célok elérésében, amint azt a 14.b. cél kifejezetten elismeri; mivel a szociális biztonsági ágazat hozzájárulhat a fenntartható fejlődési célok – mint például a 2. fenntartható fejlődési cél (Az éhezés felszámolása) és annak 2.3. célkitűzése, az 5. fenntartható fejlődési cél (A nemek közötti egyenlőség) és annak 5.a. és 5.b. célkitűzése, a 8. fenntartható fejlődési cél (Tisztességes munka és gazdasági növekedés) és annak 8.5. célkitűzése, valamint a teljes 13. fenntartható fejlődési cél (Éghajlatvédelmi fellépés) – alapjául szolgáló egyéb égető szakpolitikai problémák megoldásához is;

Z. mivel a halászok „a tenger őreiként” is szerepet játszanak, és a halászat hozzájárul az egészséges, kiegyensúlyozott étrendhez szükséges, fehérjében gazdag élelmiszerek biztosításához;

AA. mivel a halászhajókon bekövetkező balesetek és események túlnyomó többsége emberi tényezőkre vezethető vissza (62,4 %), a második leggyakoribb ok pedig a rendszer/berendezés hibája (az esetek 23,2 %-a);

AB. mivel a kisüzemi halászatot sok esetben egyetlen szakemberrel a fedélzeten végzik;

AC. mivel a kisüzemi halászati flottát érintő, biztonsággal és komforttal kapcsolatos kérdéseket nem lehet a halászati erőkifejtéstől és a halhozamtól elszigetelten vizsgálni; mivel ebben a tekintetben a bruttó tonnatartalomra mint a halászati kapacitás mérésének kritériumára vonatkozó korlát negatív hatással van a kisüzemi halászati flotta biztonságára és komfortjára, mivel kevésbé ösztönöz a hajók cseréjére és korszerűsítésére vagy a rendelkezésre álló hely növelésére annak érdekében, hogy növeljék a személyzet kényelmét, a biztonságot és végső soron az ágazat vonzerejét, különösen a fiatalok és a nők körében;

AD. mivel ezek a biztonsággal kapcsolatos kérdések nem vizsgálhatók elszigetelten a tagállamok kisüzemi halászati flottáinak sajátosságaitól, például attól a ténytől, hogy a flotta nagy kockázatnak lehet kitéve az ágazatra vonatkozó speciális biztonsági tanácsadás hiánya, a műveletek egyszemélyes jellege, a hosszú munkaidő vagy a felszerelésbe való beszorulás veszélye miatt; mivel a flotta működési feltételei eltérőek; mivel e flotta egy része olyan partszakaszokról vagy kikötőkből működik, ahol a működési feltételek gyakran bizonytalanok; mivel e helyzet fényében meg kell fontolni a meghajtási teljesítménynek a flotta jellemzőihez és a működési feltételekhez való hozzáigazítását, a halászati erőkifejtés vagy a fogási arányok növelése nélkül, a flotta kikötőbe való be- és onnan való kihajózásakor fennálló körülmények biztonságosabbá tétele érdekében;

AE. mivel a motorteljesítmény meghatározott biztonsági okokból történő növelését támogatással kell finanszírozni, és ezt bizonyos feltételek mellett az EHTAA-nak is támogatnia kell, feltéve, hogy nem növeli a halászati erőkifejtést vagy a halfogási képességet; mivel emiatt az ETHAA-támogatásnak elérhetőnek kell lennie a kikötői és kikötői kotrási műveletek számára is;

AF. mivel a kisüzemi halászat sokkal inkább függ a tengeri viszonyoktól, mint a nagyüzemi halászat, ami a hajó és a halászeszköz típusától függően a halászati időszakok nagyobb mértékű rendszertelenségéhez vezet, és ily módon befolyásolja azoknak a munkanapoknak az éves számát, amelyeken lehetőség van hajózásra;

AG. mivel a kisüzemi halászat fenntartható a halállományok biológiai kezelése, az erőforrások és a szelektivitás tekintetében, valamint társadalmi és gazdasági szempontból, ami mind hozzájárul e tevékenység mélyen gyökerező jellegéhez;

AH. mivel azon tényezők között, amelyek nyomást gyakorolnak a halállományokra, és amelyek közvetlenül és közvetve is kárt okoznak a halászat számára, a szennyezés, az élőhelyek eltűnése, a tengeri közlekedés és a területért folytatott verseny, valamint az éghajlatváltozás említhető, amelynek jelentős hatásai közé tartozik a vízhőmérséklet emelkedése, a savasodás, az óceáni áramlatok változása, a fajok aszinkronitása és a nem őshonos fajok megjelenése;

AI. mivel a part menti közösségek ellenálló képességének megerősítését célzó intézkedések elfogadásával növelni kell az éghajlatváltozás és a válságok hatásaihoz való alkalmazkodásra és az e hatások enyhítésére való képességet;

AJ. mivel a kisüzemi halászat is képes hozzájárulni a dekarbonizációhoz és az energiahatékonyság növeléséhez, és így végső soron az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére irányuló erőfeszítésekhez;

AK. mivel a kisüzemi halászat nagyon fontos az EU-ban, különösen számos halászközösség számára, a nagyüzemi és a távoli vizeken folytatott halászattal együtt;

AL. mivel az ágazat társadalmi-gazdasági helyzetének romlását előidéző számos ok még kezelésre vár, így többek között meg kell erősíteni a halászok ellátási láncon belüli pozícióját;

AM. mivel a termelői szervezetek, társulások és halászati céhek elismerése lehetővé tenné számukra a pénzügyi támogatáshoz való hozzáférést, és aktív részvételük helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodáson keresztüli előmozdítása egyértelműen javíthatná az ágazatbeli jövedelmeket;

AN. mivel a kisüzemi és part menti halászat jövedelmére kihatnak az ingadozó árak és az erőteljes piaci ingadozások, amelyek számos külső tényezőre, például a Covid19-világjárványra is érzékenyek;

AO. mivel a halászati ágazatban a különböző jövedelem- és bérrendszerek igen változóak, és nagymértékben függenek a tenger által kínált halászati lehetőségektől, és ez az egyik olyan tényező, amely a halászati ágazatot kevésbé vonzóvá teszi az új generációk számára;

AP. mivel a halászatban dolgozó munkavállalók gyakran alacsony béreket kapnak, és nehéz – gyakran bizonytalan – munkakörülményekkel kell megküzdeniük egy olyan szakmában, amely továbbra is a világ legveszélyesebb szakmája, miközben a halászati vállalkozás indításával járó növekvő költségek, valamint az ágazatban tapasztalható növekvő koncentráció miatt ez a szakma egyre kevésbé jelent vonzó perspektívát, különösen a fiatalok számára;

AQ. mivel a piacokat gyakran néhány jól ismert termék uralja, és a kisüzemi halászat erősen kizsákmányolt fajokkal szemben fenntartható alternatívát kínáló termékei nem kapnak kellő figyelmet az értékesítésben; mivel a fogyasztók gyakran nem jutnak teljes körű információhoz az általuk vásárolt termékről, illetve az érintett termelési rendszerről és halászeszközökről;

AR. mivel a kisüzemi halászat fenntartható jövedelmezősége fontos az ágazat vonzerejének növelése szempontjából;

AS. mivel a kisüzemi halászhajókat érintik a legsúlyosabban a halászati engedélyek kiosztásával kapcsolatban az Egyesült Királyság vizein felmerült kihívások, a korábbi halászati tevékenységek bizonyítása kapcsán tapasztalható nehézségek miatt;

AT. mivel a kisüzemi halászati vállalkozások gyakran alultőkésítettek vagy alulfinanszírozottak, és csak nagyon korlátozottan férnek hozzá az alapvető számviteli eszközökhöz, hitelhez, mikrofinanszírozáshoz és biztosításhoz;

AU. mivel a kisüzemi halászati ágazat továbbra is gazdasági nehézségekkel küzd, és a működési költségek jelentős növekedése és a helyzetet súlyosbító egyéb tényezők, például a halak első eladás során alkalmazott felvásárlási árának csökkenése és az emelkedő üzemanyagárak miatt jelentősen csökkennek a bevételei; mivel ezen és más tényezők miatt a kisüzemi halászat minden eddiginél inkább rászorul az üzemanyag-támogatásokra, és a halászoknak gyakran növelniük kell a halászati erőkifejtést annak érdekében, hogy tevékenységük gazdaságilag életképes legyen;

AV. mivel az EUMSZ és az ETHAA-rendelet az EU legkülső régiói számára külön támogatást irányoz elő és biztosít;

AW. mivel a kisüzemi halászati ágazat hagyományosan a szervezeti kapacitás hiányától szenved; mivel a kisüzemi halászat kollektív fellépését korlátozó főbb tényezők közé a következők tartoznak: a kisüzemi halászati ágazat szereplőinek nagy száma és földrajzi szétszórtsága; a tevékenység jellege, amely főként kis családi vállalkozásokon alapul; az irányítást végző képzett személyzet hiánya; valamint a kisüzemi halászat szervezeteinek a döntéshozatali folyamatban való részvételéhez szükséges pénzügyi támogatás hiánya;

AX. mivel a halászattal foglalkozó tudósok és irányítók által végzett nemzeti és uniós szintű nyomon követés és ellenőrzés keretében általában nem fordítanak kellő figyelmet az uniós kisüzemi halászatra; mivel a kisüzemi halászat nyomon követését és ellenőrzését az uniós halászat fenntartható irányításának megalapozása és szükség esetén a halászati tevékenységek bizonyítása érdekében javítani kell;

AY. mivel nagyobb beruházásokra van szükség a természeti erőforrások, a tengeri ökoszisztémák és különösen a halállományok állapotának naprakész kutatása és jobb megismerése érdekében, hogy biztosítani lehessen az ezekkel való fenntartható gazdálkodást;

AZ. mivel a kizárólag a halászati napok számának csökkentésén alapuló gazdálkodási stratégiák, mint például a Földközi-tenger nyugati részén alkalmazott stratégiák, térdre kényszerítik a kisüzemi halászati ágazatot; mivel ezek a folyamatos csökkentések, a Covid19-világjárvány által már egyébként is előidézett bizonytalan helyzettel súlyosbítva, az ágazat jelentős részének összeomlásához vezethetnek, amely már nem lenne képes elérni a túlélését biztosító minimális jövedelmezőségi küszöböt; mivel ezek a csökkentések számos kérdést is felvetnek, például a fedélzeti biztonsággal, a sérülések fokozott kockázatával, az illegális halászat terjedésével és a munkanélküliség társadalmi következményeivel kapcsolatos aggodalmakat;

BA. mivel a halászati társaságok, például a céhek kulcsfontosságú szereplők egyes tagállamok élelmiszerrendszerében, ahol nonprofit szociális gazdasági szervezetekként képviselik a halászati ágazatot, és különösen a kisüzemi part menti flottát és a kagylógyűjtőket, általános érdekű feladatokat látnak el a tengeri halászat és a halászati ágazatban dolgozók javára, valamint üzleti jellegű feladatokat is ellátnak, így például termékeket értékesítenek, továbbá tanácsadási és irányítási szolgáltatásokat nyújtanak;

BB. mivel az ágazatban dolgozók tényleges részvételével olyan halászati erőforrás-gazdálkodási politikát kell meghatározni, amely tiszteletben tartja a halászati erőforrásokhoz való kollektív hozzáférést, elsősorban azok biológiai szempontjain alapul, és olyan, a helyi közösségek bevonásával működő halászati gazdálkodási rendszer formájában valósul meg, amely figyelembe veszi a halászati erőforrások és az érintett tengeri területek sajátos feltételeit;

BC. mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia sürgeti, hogy az olyan szervezeteket, mint például a céhek, az uniós jog szerint ismerjék el, és a termelői szervezetekre vonatkozókkal azonos feltételek mellett legyenek jogosultak pénzügyi támogatásra; mivel a Bizottságot felkérték, hogy erre vonatkozóan fogadjon el kezdeményezést;

BD. mivel a kisüzemi halászoknak képzésre van szükségük, többek között új készségek kifejlesztése érdekében;

BE. mivel a nők munkája hozzáadott értéket teremt a kisüzemi halászati ágazatban;

BF. mivel a kisüzemi halászati ágazat egyre inkább konkurál a kék gazdaság más tevékenységeivel, valamint a megújuló energiával kapcsolatos érdekekkel, amelyek számos tevékenységet érintenek a part mentén, a strandokon vagy a kikötői területeken, így potenciálisan olyan területeket vesznek át, amelyeket korábban szinte kizárólag a kisüzemi halászat használt, ami kiszoruláshoz és a tenger és a part menti területek lefoglalásához vezet;

BG. mivel a számos part menti fejlődő területen zajló dzsentrifikációs folyamatok azzal a kockázattal járnak, hogy a kisüzemi halászok számára egyre megfizethetetlenebbé válik, hogy a part menti területeken éljenek, így messzire sodródnak munkavégzésük helyétől, ami még nehezebbé és gyötrelmesebbé teszi tevékenységüket;

BH. mivel a természetvédelemre való fokozott összpontosítás, amelyet az EU is támogat, különösen nagy hatással van a kisüzemi halászatra, amire példa a védett tengeri területek és azok hálózatainak megvalósítása, amely a kapcsolódó tevékenységek és a mobilitás korlátozásával kihat a kisüzemi halászatra; mivel az e szegmensre gyakorolt hatást ritkán veszik figyelembe e szakpolitikák kialakítása során, amit súlyosbít az a tény is, hogy a szegmens szereplőit nem vonják be megfelelően ezekbe a folyamatokba ([30]);

BI. mivel általában a halászati ágazat és különösen a kisüzemi halászat alulreprezentált a halászati gazdálkodási politikák és a tengeri térség használatára vonatkozó szakpolitikák meghatározásakor;

BJ. mivel különböző típusú halászati szervezetek léteznek, amelyekben különböző szintű tagsággal képviselteti magát a kisüzemi halászat, a termelői szervezetektől kezdve a halászok szövetségein át a hajótulajdonosi szövetségekig és többek között a szövetkezetekig; mivel sok kisebb hajótulajdonos nem tagja semmilyen szervezetnek; mivel a halászati ágazat munkavállalóit a halászati szakszervezetek képviselik; mivel az ágazatnak magának kell tudnia dönteni arról, hogy hogyan szerveződik;

BK. mivel a vonatkozó adatok bontása nem megfelelő, ami megnehezíti a részletes információkhoz való hozzáférést, különösen a kisüzemi halászat esetében, és akadályozza az elemzést, különösen a vállalkozások, hajótulajdonosok, halászatban dolgozó munkavállalók, hajók és halászeszközök, munkakörülmények, életkor és nemek szerinti bontás tekintetében;

A kisüzemi halászat megerősítése az értéklánc mentén, a magasabb halászati jövedelmek előmozdítása és a jövedelem diverzifikálására szolgáló lehetőségek biztosítása

1. úgy véli, hogy a kisüzemi és part menti halászat jövője nemcsak a hosszú távú és fenntartható intézkedéseken múlik, hanem a halászok haszonkulcsának növelésére irányuló azonnali, érdemi és hathatós intézkedéseken is, amely többek között a tudományos szakvéleményekkel összhangban álló, magasabb kvótakiosztás révén is megvalósulhat; szükségesnek tartja az ágazat szervezeti és kereskedelmi kapacitásának és a szakma vonzerejének növelését, a fiatalok képzését és célzott támogatását, valamint a működési feltételek javítását, különösen a nők hajók fedélzetén és általánosabban az ágazatban való részvétele érdekében, valamint az ágazat ellátási láncban elfoglalt pozíciójának megerősítését; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben hozzon létre és vezessen be támogatási mechanizmusokat az ETHAA-kereten belül a kisüzemi és a part menti halászat számára, lehetővé téve a halászati ágazat e szegmensében tapasztalható sajátos problémák kezelését;

2. úgy véli, hogy a kisüzemi halászat jövője megköveteli, hogy a KHP-ban is elismerjék annak sajátos jellegét, és hogy a jelenlegi eszközöket úgy igazítsák ki, hogy megfeleljenek az ágazat igényeinek;

3. hangsúlyozza a kisüzemi és part menti halászat közös, tágabb és megfelelőbb meghatározásának szükségességét; hangsúlyozza, hogy e meghatározásnak pragmatikusnak, mérhetőnek és egyértelműnek kell lennie; hangsúlyozza továbbá, hogy a fogalommeghatározást megfelelő értékelésből kell levezetni, figyelembe véve a hajók hosszán kívül a kisüzemi halászati szegmens jellemzőit és kritériumait is, annak érdekében, hogy a kisüzemi halászat uniós fogalommeghatározása összhangba kerüljön a szegmens valós helyzetével, ahogyan ez már most is történik egyes nemzetközi egyezményekben, például az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) vagy a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) által alkalmazott fogalommeghatározások esetében;

([30]) Lásd: *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance* (Kisüzemi halászat Európában: helyzet, reziliencia és irányítás), 8. o.

4. hangsúlyozza, hogy ezt a meghatározást egy horizontálisabb rendeletbe, például a KHP-rendeletbe kellene beépíteni, hogy teljes egészében lefedje az uniós halászati jogszabályokat; úgy véli, hogy a fogalommeghatározás semmilyen módosítása sem befolyásolhatja az ETHAA jelenlegi időszakra vonatkozó végrehajtását; felhívja a Bizottságot, hogy a KHP-rendelet jövőbeli felülvizsgálata során foglalkozzon ezzel a kérdéssel;

5. kijelenti, hogy meg kell erősíteni és rövidíteni kell az ágazat termelő és fogyasztó közötti értékláncát, ezáltal növelve a halászok által a fogyasztóknak történő közvetlen értékesítés lehetőségeit, és csökkentve a közvetítők számát, hogy ideális esetben elérjük azt a pontot, ahol a termelő közvetlenül elláthatja a végső fogyasztót; hangsúlyozza a marketingstratégiák előmozdításának szükségességét, többek között új értékesítési csatornák előmozdítása révén, valamint hogy támogatni kell a termékek differenciálását javító mechanizmusokat, a halászok számára a lehető legnagyobb haszon elérése, a nyereségesség növelése, a magasabb jövedelmek támogatása, valamint a hozzáadott érték halászok közötti méltányos és megfelelő elosztásának az előmozdítása érdekében;

6. kéri, hogy a hozzáadott értéket igazságosabban és megfelelőbben osszák el az ágazat értékláncában, és vegyék fontolóra az árgaranciák és – a termelési költségek mint változók segítségével meghatározott – irányárak mentén végrehajtott beavatkozási formákat a fenti cél elérése és a halászok jövedelmének javítása érdekében; megismétli, hogy ha a láncban súlyos egyensúlytalanságok tapasztalhatók, a tagállamoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a beavatkozásra;

7. hangsúlyozza, hogy a kisüzemi halászat az értéklánc leggyengébb szegmense, és az értékesítési megállapodások gyakran inkább a vevők érdekeit részesítik előnyben, semmint a halászokét, akiknek alig vagy egyáltalán nincs befolyásuk az árképzésre, aminek következtében az eladott termékek után csekély jövedelem keletkezik;

8. a származási piacok védelmét vagy létrehozását célzó uniós vagy tagállami szintű intézkedéseket kér, amelyek ily módon az előnyben részesített rövid értékesítési csatornákat támogatják a hagyományos termékek esetében; hangsúlyozza, hogy fel kell hívni a figyelmet a kisüzemi halászat keretében kifogott halak minőségi jellemzőire, így például többek között a frissességre, a szezonalitásra, a kulturális örökségre és a fenntarthatóságra, és ki kell állni ezek mellett; kéri, hogy a helyi halászati termékek értékének maximalizálása és a helyi fejlődés előmozdítása érdekében, a lakosság étkezési szokásait figyelembe véve támogassák határozottabban a vásárokon, kisboltokban és éttermekben az ilyen termékeket; kitart amellett, hogy promóciós kampányokat kell létrehozni a helyi halászati termékek számára, mégpedig maradéktalanul kihasználva a piacok közös szervezése (KPSZ) és a közös halászati politika által kínált lehetőségeket;

9. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a termékek diverzifikációját, mégpedig olyan kezdeményezések révén, amelyek célja új piacok létrehozása, a kevésbé ismert ehető és fogyasztott fajok megbecsülésével annak érdekében, hogy javuljon a kisüzemi halászat piaci pozíciója, enyhüljön az olyan termékek iránti kereslet, amelyek egész éves folyamatos ellátása csak importtal biztosítható, és csökkenjen a túlhalászott fajokra nehezedő halászati nyomás; újfent megállapítja, hogy a konzerviparban is elő kell mozdítani a termékek diverzifikációját, mégpedig az alulértékelt vagy kevésbé fogyasztott fajok felhasználása révén;

10. kéri, hogy hajtsanak végre képzési programot a szálloda- és vendéglátóipari ágazat számára, amely ismereteket nyújt a tengeri eredetű élelmiszer-termékekről és az erőforrások védelmét szolgáló helyes gyakorlatokról, és különösen felhívja a figyelmet arra, hogy a halászati tilalmi időszakban ne értékesítsék és ne fogyasszák az érintett fajokat;

11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy innovatív projekteket valósítsanak meg a kiskereskedelmi ágazatban, kiemelve a halászok céheivel és a kisüzemi halászat szövetségeivel való közös munkát, amelynek révén szoros kapcsolatot tartanak fenn a végső fogyasztóval;

12. felhívja a tagállamokat és a termelői szervezeteket, hogy mérlegeljék a nagyobb hozzáadott értékkel rendelkező feldolgozott halászati termékek– többek között a tartósított termékek – forgalmazásának egyes mezőgazdasági termékek mintájára történő előmozdítását, valamint vegyenek fontolóra olyan programokat, amelyek célja az uniós halászati termékek EU-n kívüli népszerűsítése, ideértve azok nemzetközi kiállításokon és vásárokon való bemutatását is;

13. hangsúlyozza, hogy a tengeri eredetű élelmiszerek ágazatában nagyon korlátozott eszközök – például címkék – állnak a fogyasztók rendelkezésére, amelyek segítségével a fogyasztók értékelhetik a fenntarthatósági kritériumokat a kisüzemi halászat esetében, és népszerűsíthetők a kis környezeti hatással járó termékek; hangsúlyozza, hogy ahol léteznek címkék, azok hátrányt jelenthetnek a kisüzemi halászat számára, mivel nagy terhet jelenthet az egyes szükséges adatokhoz való hozzáférés, vagy hiányozhat a tanúsítási folyamat elindításához szükséges pénzügyi kapacitás;

2023. január 19., csütörtök

14. rámutat a közös piacszervezésről szóló rendelet ambiciózus felülvizsgálatának szükségességére, azzal a céllal, hogy növeljék annak hozzájárulását az ágazat jövedelméhez és a piaci stabilitáshoz, valamint hogy javítsák a halászati termékek forgalmazását, és növeljék hozzáadott értéküket; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy fontos lenne létrehozni a tengeri eredetű élelmiszerekre vonatkozó tanúsított címkéket és a halászati termékek márkázására szolgáló mechanizmusokat, valamint növelni az ellátási lánc nyomon követhetőségét, ami viszont javítaná a fogyasztók tájékoztatását, ösztönözve őket a helyben és fenntartható módon előállított tengeri eredetű élelmiszerek vásárlására, és növelné a fogyasztók körében a kisüzemi halászati termékek ismertségét;

15. kéri, hogy az ETHAA-n keresztül segítsenek elő olyan, a kisüzemi halászatot támogató programokat, amelyeknek az a célja, hogy javítsák az üzleti irányítást és a szervezeti kapacitásokat, csökkentsék a termelési költségeket, javítsák az első eladás során alkalmazott felvásárlási árakat, valamint biztosítsák a gazdasági és környezeti fenntarthatóságot, különösen egy fenntarthatóbb és korszerűbb flotta révén;

16. hangsúlyozza a kisüzemi halászati ágazatban még mindig tapasztalható nehézségeket, amelyeket az üzemanyag és más alapanyagok ingadozó és emelkedő árai is súlyosbíthatnak – ez a helyzet különösen súlyosan érinti a kevésbé versenyképes flottaszegmenseket, nevezetesen a kisüzemi és part menti halászatot;

A működési feltételek javítása, valamint a kisüzemi és a part menti halászat jövőjének biztosítása

17. üdvözli, hogy az ETHAA lehetőséget biztosít az újabb, kisebb CO_2-kibocsátású motorok korszerűsítésének, cseréjének vagy beszerzésének támogatására, beleértve az új, energiahatékony technológiákat alkalmazó motorokat és a benzinmotorok átalakítását; úgy véli, hogy a létező legmagasabb társfinanszírozási arányokat kell alkalmazni; figyelmeztet arra, hogy számos ilyen alternatív motorizációs megoldás még nem eléggé kidolgozott, vagy a bruttó tonnatartalom jelentős növekedésével jár, mint például egyes elektromos motorok esetében;

18. hangsúlyozza, hogy bizonyos régiókban a kisüzemi halászati ágazat nagy része üzemanyag-támogatásokra támaszkodik; figyelmeztet arra, hogy az energiatermékek és a villamos energia uniós adóztatási keretének átszervezéséről szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslat (COM(2021)0563) a halászati ágazatra vonatkozó jelenleg kötelező mentesség megszüntetésével és egy minimum adómérték bevezetésével veszélyezteti a kisüzemi halászati szegmens nagy részének életképességét, amelynek szereplői nem tudnak hosszú utakat megtenni, hogy alacsonyabb árakat kínáló kikötőkben tankoljanak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak nemzetközi szinten egyenlő feltételeket, és ezért továbbra is mentesítsék a halászati ágazatot az üzemanyag adóztatása alól; hangsúlyozza, hogy semmilyen új megközelítés nem róhat terhet a kisüzemi halászatra, és annak olyan alternatív megoldásokra kell összpontosítania, amelyek lehetővé teszik az ágazat számára, hogy a zöld megállapodásban kitűzött célok felé tartó igazságos átmenetet úgy valósítsa meg, hogy közben képes legyen arra, hogy gazdaságilag virágozzon, és tisztességes feltételeket biztosítson a munkavállalók számára; e vonatkozásban és az üzemanyagárak jelenlegi rendkívüli inflációjára tekintettel úgy véli, hogy a tagállamok rendkívüli intézkedéseket irányozhatnának elő, hogy támogatást nyújtsanak a kisüzemi és part menti halászati szegmensnek a várhatóan növekvő termelési költségekhez, különösen az ETHAA és a nemzeti operatív programok keretében;

19. felhívja a figyelmet a Covid19-válság által a halászati ágazatban előidézett nehézségekre és súlyos negatív gazdasági és társadalmi hatásokra, valamint annak fontosságára, hogy a tagállamok szükség esetén biztosítsák a rendelkezésre álló nemzeti és uniós forrásokat, valamint mérlegeljenek rendkívüli intézkedéseket, hogy segítsék a halászokat, köztük a munkavállalókat a válság vagy a piaci zavarok leküzdésében; felhívja a tagállamokat, hogy a válságmechanizmusokon keresztül rendelkezésre bocsátott forrásokat használják fel a kisüzemi halászat támogatására; hangsúlyozza, hogy a válság ellenére a kisüzemi part menti halászati ágazat továbbra is működik, és az uniós polgárok számára hozzáférést biztosít a tengeri eredetű élelmiszerekhez, különösen az elszigetelt part menti régiókban, a szigeteken és a legkülső régiókban;

20. sürgeti a tagállamokat, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből különítsenek el forrásokat a kisüzemi part menti flottába történő beruházásokra azzal a céllal, hogy segítsék halászokat és a kapcsolódó munkát végző szereplőket, főként a nőket, például a hálójavítókat, a parton dolgozó segítőket és csomagolókat, valamint a munkavállalókat;

21. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő, hogy a kisüzemi halászat az ETHAA égisze alatt ágazatspecifikus támogatást kapjon a tárolási, fagyasztási és hűtési infrastruktúra kiépítéséhez, valamint a hajótól a végső fogyasztóig tartó hűtési lánc fenntartásához; úgy véli, hogy ez a támogatás döntő eleme annak, hogy a kisüzemi halászati szegmens az állományok elpusztítása vagy kimerítése nélkül teljes mértékben ki tudja használni a halászati erőforrásokat, valamint hogy biztosítani tudja a friss és kiváló minőségű termékek rendszeres ellátását és szállítását a lakosság, a szálloda- és vendéglátóipari ágazat és az élelmiszer-feldolgozó ipar számára;

22. úgy véli, hogy ha a kikötőkben megfelelő tárolási feltételek állnának rendelkezésre, ez megkönnyíthetné és garantálhatná a halak tartósítását, és segíthetné a kereskedelmi forgalomba hozatalt, azzal a céllal, hogy az árképzésre való közvetett kihatás révén javítsák a halak jövedelmezőségét; ezzel összefüggésben emlékeztet a KPSZ és a termelői szervezetek által biztosított lehetőségekre;

23. úgy véli, hogy az ETHAA-nak és az új nemzeti operatív programoknak meg kell erősíteniük és egyértelműen támogatniuk kell a kisüzemi halászatot, hozzájárulva ezzel a halászattól hagyományosan függő számtalan part menti közösség fenntarthatóságának és jövőbeli életképességének biztosításához, hogy ily módon kezeljék e szegmens sajátos problémáit, és támogassák az érintett halászatok helyi fenntartható kezelését;

24. úgy véli, hogy a tagállamok által az ETHAA végrehajtása során kiosztott támogatást a strukturális hiányosságok kezelésére kell felhasználni, ezáltal hozzájárulva a halászatból származó jövedelmek növeléséhez, a jogokkal járó munkahelyek ágazatban való előmozdításához és a tisztességes árak termelők számára történő biztosításához, a kapcsolódó tevékenységek fejlesztésének támogatásához az ellátási lánc halászatot megelőző és követő részében, a fenntartható halászat és a kisüzemi halászati ágazat jövőjének keretein belül hozzájárulva a part menti régiók fejlődéséhez és kohéziójához;

25. hangsúlyozza, hogy az ETHAA-ból származó finanszírozás végrehajtási arányának javítása és annak biztosítása érdekében, hogy a kisüzemi halászat hozzáférjen a támogatáshoz, az eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedéseket kell megvizsgálni és bevezetni, ezáltal csökkentve a kérelmeket övező bürokráciát, bonyolultságot és a jóváhagyási időt; módosítani kell a támogatás igénybe vételére szolgáló finanszírozási eljárást, és azt előfinanszírozási rendszerrel kell felváltani; valamint teljes mértékben ki kell használni az alapból igényelhető finanszírozás felső határait,

26. hangsúlyozza, hogy az EU-nak nem áll rendelkezésére olyan eszköz, amely lehetővé tenné, hogy megismerje az ETHA és az ETHAA által a kisüzemi halászati ágazatban végrehajtott beruházások mértékét, a finanszírozott bevált gyakorlatok számát, a konkrét eredmények megvalósulását, valamint azt, hogy hogyan működnek a helyi halászati akciócsoportok, és ténylegesen hogyan hajtják végre a KHP-t; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre ilyen eszközt, amely alapvető lépés lenne annak megismeréséhez, hogy miként lehet a helyes gyakorlatokat nagyobb léptékben elterjeszteni, és hogyan lehet az EU egészére kiterjedően kedvező halászati módszereket bevezetni;

27. felhívja a tagállamokat, hogy helyi szinten nyújtsanak technikai segítséget annak érdekében, hogy megkönnyítsék a kisüzemi halászok uniós és nemzeti finanszírozáshoz való hozzáférését;

28. figyelmeztet a kisüzemi halászflotta magas átlagos életkorára, és ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy vonzóvá kell tenni e szegmens halászati tevékenységét a fiatalok és a nők számára; hangsúlyozza, hogy a kisüzemi flottát meg kell újítani és korszerűsíteni kell azzal a céllal, hogy javítsák a fedélzeti biztonságot és életkörülményeket, javítsák az energiahatékonyságot és környezetbarátabbá tegyék a szegmenst, annak egyidejű biztosítása mellett, hogy a teljes halászflotta halászati kapacitása ne növekedjen, és javuljon a flottától függő halászközösségek társadalmi és gazdasági fenntarthatósága; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy kezelni kell azokat a helyzeteket, amikor a hajók elavulttá válnak, ami megnövekedett üzemeltetési, karbantartási és átminősítési költségekkel jár (gazdasági és környezetvédelmi szempontból), ami viszont rontja a műveletek során a garantált biztonsági feltételeket; hangsúlyozza, hogy a bruttó tonnatartalom mint a halászati kapacitás mérésére szolgáló kritérium azáltal, hogy a legénységi és kényelmi célra fenntartott területet is magában foglalja, akadályozhatja a halászhajók korszerűsítését és a kisüzemi halászflotta munkakörülményeinek oly szükséges javítását; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy vizsgálja felül ezeket a kritériumokat és az egyéb, kapcsolódó rendelkezéseket, hogy olyan megoldást találjon, amely képes egyensúlyt teremteni a kisüzemi halászatban dolgozó munkavállalók szükségletei, illetve annak szükséges biztosítása között, hogy az uniós flotta halászati kapacitása ne növekedjen;

29. újfent hangsúlyozza, hogy a biztonság, a munkakörülmények, valamint a tevékenységek gazdasági és környezeti fenntarthatóságának javításához elengedhetetlen a flotta szükséges megújításának és/vagy korszerűsítésének támogatása; hangsúlyozza azonban, hogy ezt úgy kell elérni, hogy közben ne növekedjen a halászati kapacitás;

30. véleménye szerint a flotta felújítása, valamint a hajók karbantartása és javítása – különösen az elavult és kevéssé hatékony hajók esetében – szükségszerűség, amelynek figyelmen kívül hagyása – különösen a legkülső régiókban – veszélyeztetné a kisüzemi halászat jövőjét;

31. rámutat arra, hogy az ETHAA lehetőséget biztosít a hajók biztonságának, életkörülményeinek és energiateljesítményének javítását célzó beruházásokra, amelyek a kisüzemi part menti flották számára is előnyösek lehetnek, és hogy finanszírozási lehetőségeket kellene kínálnia a hajók felújítására, szerkezetátalakítására és méretének megváltoztatására is, valamint új hajók vásárlására a kisüzemi halászflotta keretében, különösen azokban a konkrétan meghatározott esetekben, amikor ezen flotta átlagéletkora előrehaladott, és nem garantálja az alapvető biztonsági és

a működőképességi feltételeket, valamint a motorteljesítmény növelésére, amennyiben ez kellően indokolt annak érdekében, hogy jobb biztonsági feltételeket lehessen biztosítani a műveletek során a fedélzeten, valamint a ki- és behajózáskor, illetve a tengeren töltött idő növelése érdekében, feltéve, hogy nem növekszik a halászati erőkifejtési kapacitás, különösen a legkülső régiókban;

32. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a halászhajók fedélzetén a biztonsággal, a munka- és életkörülményekkel kapcsolatos uniós előírások és rendeletek teljes körű végrehajtását;

33. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak folyamatosan dolgozniuk kell kikötőik karbantartásán és korszerűsítésén, hogy biztonságos feltételeket teremtsenek a fogások kirakodásához;

34. hangsúlyozza a halászati ágazat társadalmi-gazdasági jelentőségét a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió szempontjából, ezen belül a kisüzemi és part menti halászat jelentőségét a legkülső régiók számára, amely területeknek strukturális korlátokkal kell küzdeniük, és kevesebb a lehetőségük a gazdasági diverzifikációra; ezért kéri, hogy az EU növelje a kisüzemi halászati ágazatnak nyújtott támogatásokat ezekben a régiókban;

35. tudomásul veszi az ETHAA keretében a legkülső régiók halászati ágazatának nyújtott támogatást, amelynek célja különösen az egyes legkülső régiókból származó bizonyos halászati termékek értékesítése során a távoli fekvésből eredően felmerülő többletköltségek támogatása;

36. rámutat a legkülső régiók halászati ágazatai értékláncának sajátos tulajdonságaira, és fenntartja, hogy külön figyelemre van szükség e láncok megerősítése és piacokhoz való hozzáférésének megkönnyítése érdekében, mely cél nemcsak a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program (POSEI) halászat számára történő újbóli létrehozásával, hanem egy hasonló program közlekedés számára történő létrehozásával is megvalósítható lenne;

37. kiemeli a turisztikai halászatban rejlő lehetőségeket ezekben a régiókban, amelyek módot adhatnak arra, hogy vonzóvá tegyék a szakmát a fiatalok számára, és diverzifikálják a halászok jövedelmét, anélkül, hogy növelnék a halászati erőkifejtésüket, a halászati erőkifejtésre vonatkozó korlátozások tiszteletben tartása, és a nyilvánosságnak az ágazat hagyományaival való megismertetése és a tengerekkel kapcsolatos tudásra való figyelemfelhívás mellett; hangsúlyozza, hogy garantálni kell az e tevékenységgel kapcsolatos bürokrácia csökkentését, és uniós támogatást kell nyújtani e tevékenységekhez;

38. úgy véli, hogy a kisüzemi halászat jövője megköveteli, hogy az uniós rendeletek olyan szabályozási környezetet biztosítsanak, amely megerősíti a halászok helyzetét az ellátási láncban, és beruházásokat biztosít az ágazat hosszú távú fenntarthatósága, stabilitása és gazdasági versenyképessége érdekében;

39. véleménye szerint a halászati politika szükséges céljai többek között a lakosság hallal való ellátásának szavatolása (az élelmezésbiztonság és az élelmiszer-önrendelkezés biztosításának részeként), a part menti közösségek fejlesztése, annak egyidejű biztosítása mellett, hogy a halászati tevékenységek az ökológiai korlátokon belül alakuljanak, valamint a halászattal kapcsolatos szakmák előmozdítása, vonzerejük növelése révén; kiemeli, hogy a KHP végrehajtása során el kell ismerni a kisüzemi halászati ágazatnak a halászközösségekben betöltött társadalmi-gazdasági szerepét is, amely ágazat munkahelyeket biztosít és a legénység munka-, lakhatási és biztonsági körülményeinek javításával javítja a halászok és a segédmunkát végző – általában női – munkavállalók életkörülményeit, annak érdekében, hogy vonzóvá tegyék az ágazatot a fiatalok számára, és megvalósuljon e tevékenység generációs megújulása, a garantált fenntarthatóság és az erőforrások megfelelő védelmének keretében;

40. újfent hangsúlyozza, hogy az EU-ban a halászat valós helyzete összetett, és tagállamonként nagy eltérések mutatkoznak az egyes halászflották, a különböző flottaszegmensek környezeti hatásai, a halászeszközök, a halállományok és azok védettségi állapota, valamint a lakosság fogyasztási szokásai tekintetében; felhívja a figyelmet arra a lehetőségre, hogy a halászati gazdálkodást adott esetben a KHP keretében regionalizálni lehetne, egyidejűleg egyenlő feltételeket biztosítva valamennyi halász számára, többek között a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben is; megerősíti, hogy ezek a nagy eltérések megkövetelik, hogy a halászati gazdálkodáshoz olyan kivételek társuljanak, amelyek lehetővé teszik a tagállamok és a régiók számára, hogy speciálisabb gazdálkodási gyakorlatokat vezessenek be, amelyek figyelembe veszik a sajátos jellemzőket, előmozdítják a párbeszédet, bevonják az ágazatot és a part menti közösségeket a döntéshozatali folyamatba, a politikák meghatározásába és végrehajtásába, és amelyek szilárd tudományos ismereteken alapulnak;

41. ezért úgy véli, hogy a tagállamok ETHAA-programjaiban figyelembe kell venni a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodáson keresztül megvalósuló, helyi szintű gazdálkodási kezdeményezéseket;

42. hangsúlyozza, hogy a halászat ellenőrzéséről szóló 1224/2009/EK rendelet jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálata során tiszteletben kell tartani a kisüzemi halászati tevékenység sajátosságait, és azt nem szabad bürokráciával túlterhelni, különösen a földrajzi helymeghatározással vagy a fogási adatok elektronikus elküldésével kapcsolatban; olyan ellenőrzési rendszert sürget, amelyet kifejezetten a kisüzemi part menti flotta valós helyzetéhez és sokféleségéhez igazodva alakítottak ki, beleértve a kagylógyűjtést és a hajók nélküli halászatot is, és amely területen kulcsfontosságú az arányosság és a fokozatos megközelítés;

43. úgy véli, hogy fontos a tevékenységek tágabb fenntartható kék gazdaságon belüli diverzifikálása, amely a közösségek kultúrájának támogatását, a halászati melléktermékek, valamint az olyan termékek népszerűsítését vonja maga után, amelyeknek – bár rendelkeznek potenciállal –nincs kereskedelmi értéke; úgy véli azonban, hogy e tevékenységek nem veszélyeztethetik a halászati tevékenységet és a halászok tengerhez fűződő történelmi jogait;

44. meggyőződése, hogy a tengeri területek egyéb gazdasági hasznosítása nem veszélyeztetheti a történelmi halászati jogokat; úgy véli, hogy a kisüzemi halászatot maradéktalanul be kell illeszteni e szakpolitikák stratégiai tervezésébe; meggyőződése, hogy hasonló a helyzet a belvizeken, ahol a kisüzemi halászat egyre fokozódó konfliktusokkal néz szembe az erőforrások és az édesvíz felhasználását illetően, és olyan iparágakkal versenyez, amelyek negatív hatást gyakorolnak a part menti élőhelyekre és a halászati erőforrásokra;

45. hangsúlyozza, hogy a védett tengeri területek kezeléséből adódó társadalmi-gazdasági és környezeti kihívások potenciális megoldást kínálnak arra, hogy összeegyeztessék egyrészt a természetvédelmi és fenntarthatósági célkitűzéseket, másrészt pedig a kisüzemi halászati ágazatnak a védett tengeri területeken és azok környékén hozott gazdálkodási döntésekben való figyelembevételét; felhívja e tekintetben a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan, részvételen alapuló megközelítéseket a védett tengeri területek kezelésére, amelyek a védett tengeri területek szakembereivel, az érintett érdekelt felekkel és a kisüzemi halászati ágazat szereplőivel közösen megfogalmazott, végrehajtott és felülvizsgált biológiai és társadalmi-gazdasági adatokon alapulnak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg részvételen alapuló gazdálkodási gyakorlatok kidolgozását, a kisüzemi halászat fenntartható fejlődése és adott esetben a felelős turizmus fenntartható fejlődése közötti egyensúly megteremtése érdekében is;

46. rámutat arra, hogy a halászati tilalmi időszakok alatt és a tevékenységeket gátló katasztrófák bekövetkezésekor gazdasági és szociális védelemre van szükség; kiemeli, hogy olyan mechanizmusokra van szükség, amelyek bérkompenzációt biztosítanak az ilyen időszakok alatt kieső jövedelmek pótlására; hangsúlyozza, hogy ezt a kompenzációt az öregségi nyugdíj és egyéb társadalombiztosítási jogosultságok szempontjából tényleges munkában töltött időként kell kezelni;

47. úgy véli, hogy amennyiben generációs megújulást szeretnénk, vonzó feltételeket kell teremteni a fiatalok és a nők számára, azaz növelni kell a halászatból származó jövedelem értékét, e jövedelem stabilitásának, valamint az egyenlő értékű munkáért egyenlő bér elv alkalmazásának egyidejű biztosítása mellett, a tudományos szakvéleményekkel összhangban növelni kell a kisüzemi halászat kvótakiosztását, olyan feltételek mellett kell biztosítani képzést, amelyek megfelelően figyelembe veszik a halászati gyakorlatok, halászeszközök és az egyes tagállamok igényeinek sokféleségét, valamint garantálni kell a megfelelő munkafeltételeket és a fedélzeti biztonságot; emlékeztet arra, hogy az ETHAA támogatást nyújt a képzéshez és a szakmai fejlesztéshez; úgy véli, hogy a képzésnek erőteljes gyakorlati komponenst kell tartalmaznia, figyelembe véve annak a nemzeti, regionális vagy helyi környezetnek a sajátosságait, amelyben a képzésre sor kerül; úgy véli továbbá, hogy ezt az elméleti képzéssel is össze kell tudni kapcsolni, miközben hasznosítani kell azoknak az összegyűjtött tudását is, akik a tengeren dolgoznak vagy dolgoztak;

48. kéri, hogy a halászatra és a halászati erőforrásokra irányuló tevékenységek fejlesztése, az adatgyűjtés fokozása és javítása, valamint az erőforrások állapotának értékelése érdekében minden tagállamban növeljék a halászati kutatás pénzügyi és technikai erőforrásait;

49. a halászattal kapcsolatos tudományos kutatás és fejlesztés pénzügyi és technikai forrásainak növelését szorgalmazza az EU-ban és az egyes tagállamokban; különösen hangsúlyozza, hogy az e területen működő kutatóintézeteket és laboratóriumokat anyagi és humán erőforrásokkal kell támogatni a kisüzemi és part menti halászat előmozdítását célzó tevékenységek fejlesztése, valamint a halállományok kimerüléséhez vezető különböző okok jobb megismerése és a halállományok megőrzése érdekében; hangsúlyozza, hogy a halászokat és a halászok egyesületeit be kell vonni a tudományos megfigyelésbe, a feltérképezésbe, az adatgyűjtésbe, valamint az irányítási és ellenőrzési tevékenységekbe, teljes mértékben hasznosítva ezzel ismereteiket;

50. felhívja a Bizottságot, hogy indítson átfogó és az egyes régiókra kiterjedő feltérképezési akciót a kisüzemi halászatra vonatkozó bázisadatok pontos és teljes körű készletének összeállítása érdekében, hogy mennyiségi és minőségi szempontból egyaránt mérni lehessen a kisüzemi halászat gazdasági és társadalmi hatását, valamint meg lehessen becsülni a kisüzemi halászat kibocsátásának értékét; a part menti közösségekre gyakorolt gazdasági hatását; valamint a kapcsolódó ágazatokra gyakorolt hatását;

51. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák a halászati közösségek és a halászati ágazat – ezen belül a kisüzemi halászat – jövedelmét növelő és diverzifikáló gyakorlatokra irányuló kutatásokat; úgy véli, hogy e kutatások eredményeit el kell terjeszteni az EU-ban a projektek nemzeti és uniós szintű lemásolása, végrehajtása és előmozdítása céljából;

52. kiemeli, hogy az adatokkal való lefedettség javulása ellenére még mindig hiányoznak a kisüzemi halászatra vonatkozó, teljes körű európai szintű gazdasági, társadalmi és területi statisztikai adatok és mutatók; hangsúlyozza, hogy a statisztikák e hiánya miatt nem lehet megfelelően elemezni a szegmenst, és ezért nehezebb megfelelő jogalkotási intézkedéseket bevezetni a kisüzemi halászat legkritikusabb problémáinak megoldására;

53. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák és javítsák a halászatra vonatkozó adatok megfelelő gyűjtését és bontását, és az erőforrások jobb értékelése és azokkal való jobb gazdálkodás érdekében szerezzenek megfelelő statisztikai adatokat a fogásokról és kirakodásokról, beleértve a kapcsolódó tevékenységeket, a társadalmi és gazdasági szempontokat, valamint az egyéb kereskedelmi felhasználások elemzését, különösen a kisüzemi halászat és az ágazathoz kötődő közösségek esetében;

54. felhívja a Bizottságot, hogy indítsa el a tagállamokban alkalmazott és a kisüzemi halászat számára rendelkezésre álló szociális védelmi rendszerek és nemzeti jogszabályok átfogó és egyes régiókra kiterjedő feltérképezését azzal a céllal, hogy azonosítani és népszerűsíteni tudja a legsikeresebb alternatívákat, beleértve azokat a jogalkotási és intézményi mechanizmusokat, amelyek biztosítják a kisüzemi halászat teljes körű részvételét az ágazat fenntartható fejlődésével kapcsolatos valamennyi tevékenységben, így például az alternatív tevékenységek fejlesztése, a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodás, a pénzügyi támogatás, a címkézés, a nyomon követhetőség és a tisztességes munkához és szociális védelemhez való jog területén;

55. úgy véli, hogy a közös halászati politika végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szükséges környezetvédelmi célkitűzések megvalósítása együtt járjon a társadalmi és gazdasági célkitűzések meghatározásával, és hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak mind a jogszabályok végrehajtásakor, mind a jövőbeli jogalkotási kezdeményezések kialakításakor figyelembe kell venniük ezek egymástól való kölcsönös függőségét;

56. hangsúlyozza, hogy a termelői szervezetek kulcsszerepet játszhatnak a kisüzemi halászati termékek kereskedelmi struktúráinak irányításában, a kisüzemi halászati termékek piacra jutásának javításában és a helyi élelmiszeripari termékek elérhetőségének a part menti közösségekben való növelésében; hangsúlyozza különösen, hogy ezek a megerősítő és promóciós tevékenységek hozzájárulnának ahhoz, hogy a kisüzemi halászat jobb pozícióba kerüljön az ártárgyalások során, valamint elősegítenék az ágazaton belüli egészséges versenyt és az ágazat saját struktúráinak és erőforrásainak a kollektív fellépés révén történő hatékonyabb felhasználását;

57. hangsúlyozza e tekintetben, hogy a kisüzemi halászati ágazat számára döntő fontosságú, hogy az értékláncban elfoglalt pozíciójának megerősítése érdekében erősebb, célirányos szervezeti kapacitással rendelkezzen; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a kisüzemi halászok tárgyalási pozíciójának javítása érdekében, és támogassák, ösztönözzék és könnyítsék meg a termelői szervezetek, szövetségek és szövetkezetek létrehozását e szegmens számára, mivel ez fontos eszköz az ellátási láncon belüli erejük javításához, valamint a többi piaci szereplővel szembeni tárgyalási pozíciójuk erősítéséhez a jó haszonkulcsok biztosítása és saját halászati tevékenységeik jobb irányítása érdekében;

58. kitart amellett, hogy a szövetségeket és céheket el kell ismerni, és azoknak a termelői szervezetekre vonatkozókkal azonos feltételek mellett jogosultnak kell lenniük pénzügyi támogatásra; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy – különösen a KPSZ reformjának keretében – fogadjanak el kezdeményezéseket e kérdést illetően azzal a céllal, hogy megszüntessék a céhek és a termelői szervezetek közötti megkülönböztetést;

59. felhívja e tekintetben a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a KPSZ-rendelet nyomán hozzanak létre regionális terveket a kisüzemi halászat termelői szervezetei számára annak érdekében, hogy növeljék a kisüzemi halászati ágazat jövedelmezőségét, és javítsák az általa előállított termékek minőségét és nyomon követhetőségét;

60. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kisüzemi halászokat bevonják az uniós, nemzeti és helyi szintű döntéshozatali folyamatokba, és felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy az elszámoltathatóság biztosítása érdekében javítsák a kisüzemi halászatot érintő döntéshozatali folyamat átláthatóságát; ösztönzi a kisüzemi halászok szövetségeinek felhatalmazását arra, hogy a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodásra vonatkozó tervek kidolgozása és végrehajtása során a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodásért felelős bizottságokban a nemzeti hatóságokkal közösen osztozzanak a felelősségben és a döntéshozatali hatáskörben;

61. hangsúlyozza, hogy a kisüzemi halászat életképessége döntően függ egyrészt az erőforrásokhoz és a halászati területekhez, másrészt a hozzáadott értéket képviselő piacokhoz való biztos hozzáféréstől; e tekintetben differenciált megközelítést sürget a kisüzemi halászat irányítása terén, amely a part menti halászterületekhez való elsőbbségi hozzáférést is magában foglalja;

62. úgy véli, hogy a helyi közösségek bevonásával végzett gazdálkodás létfontosságú eszköz a kisüzemi halászat számára, amely lehetővé teszi a halászati erőforrásokkal való gazdálkodás integrált megközelítés alkalmazásával történő optimalizálását, a fenntarthatóság valamennyi szempontját – ezen belül a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontokat – figyelembe véve, valamint a közigazgatás, a halászati ágazat, a tudományos közösség és a civil társadalmi szervezetek aktív részvételét és bevonását;

63. hangsúlyozza a halászat és az általa biztosított egészséges élelmiszer-termelés alacsony környezeti hatását, mivel nem alkalmaz mesterséges takarmányozást, antibiotikumokat, műtrágyákat és kémiai peszticideket;

64. hangsúlyozza, hogy nem szabad mesterséges konfliktust teremteni az ipari és a kisüzemi halászok között; úgy véli, hogy az ipari és a kisüzemi halászok nem versenytársai egymásnak, mivel többnyire eltérő fajokra halásznak, javarészt más-más halászterületeken; megállapítja, hogy az úgynevezett ipari halászattal foglalkozó vállalatok is családi vállalkozások, amelyek generációk óta léteznek, és mélyen gyökereznek a helyi halászközösségekben, és kötődnek hozzájuk;

65. rámutat arra, hogy a 2022-es évnek a kisüzemi halászat és akvakultúra nemzetközi évévé nyilvánítása kivételes lehetőséget jelent arra, hogy ráirányítsa a világ figyelmét a flotta e szegmense által az élelmezésbiztonság és a természeti erőforrások fenntartható használata érdekében végzett munkára, valamint annak biztosítására, hogy láthatóbbá váljon a kisüzemi halászat, és azt aktívabban bevonják a döntéshozatali folyamatokba;

66. úgy véli, hogy a szelektivitás javítása és az alacsony környezeti hatású halászati technikákra való áttérés kulcsfontosságú a kisüzemi halászat túlélése és virágzása szempontjából;

67. hangsúlyozza, hogy az állami intézményeknek az értékláncok előmozdítása és a piaci kudarcok megelőzése érdekében meg kell könnyíteniük a flotta leggyengébb szegmenseinek a finanszírozáshoz való hozzáférését; felhívja ezzel kapcsolatban a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre jogalkotási kezdeményezéseket a kisüzemi halászati ágazat hivatalos finanszírozáshoz való hozzáférésének megkönnyítésére; hangsúlyozza, hogy ennek magában kell foglalnia mind a tőkeköltségek, mind a halászati műveletek finanszírozására szolgáló hivatalos hitelhez való hozzáférést; a pénzügyi intézményekkel partnerségben a közép- és hosszú távú befektetésekhez szükséges eszközök és pénzügyi termékek kifejlesztését; és olyan hivatalos finanszírozási rendszerek alkalmazását, mint a termelési szerződések vagy a raktározási bizonylatok, a halászok, a kereskedők és a hatóságok részvételével;

68. kiemeli, hogy a tengeri területrendezés kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy az összes érdekelt fél részt vegyen a tengeri környezet használatával és védelmével kapcsolatos döntésekben; kiemeli, hogy a tengeri területrendezés kulcsfontosságú eszköz a kisüzemi halászok döntéshozatali folyamatban való részvételének biztosításához;

69. úgy véli, hogy az ágazatnak az egymást követő többéves pénzügyi keretek alapján nyújtott uniós támogatás folyamatos csökkenése, és különösen az EHA/ETHAA és a KPSZ finanszírozásának csökkentése egyike azoknak a tényezőknek, amelyek rontják az ágazat helyzetét; megismétli ezért, hogy jelentősen fokozni kell az ágazatnak nyújtott uniós pénzügyi támogatást;

70. úgy véli, hogy az élelmezésbiztonsággal és a szegénység felszámolásával összefüggésben a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes FAO-iránymutatások értékesen hozzájárulnak a kisüzemi halászat védelmére, maximalizálására és előmozdítására szolgáló keretrendszer halászati gazdálkodási politika keretében történő meghatározásához;

71. felhívja a tagállamokat, hogy konkrét projektek révén és a nők családi halászati vállalkozásokban betöltött „segítői” és munkatársi szerepének teljes körű jogi elismerésével növeljék a nők által végzett munka szerepét a halászatban, a jobb munkaügyi garanciák, jövőbeli jövedelem és társadalombiztosítási ellátások biztosítása érdekében;

72. célszerűnek tartja az együttműködés megerősítését az egyes tagállamok vagy harmadik országok nemzeti oktatási rendszerei által elismert és nemzetközileg elismert iskolák vagy oktatási intézmények által nyújtott alapképzés elismerése érdekében;

73. úgy véli, hogy az ágazatot képviselő különböző szervezetek közötti, az egységet képviselő kapcsolódási pontok kialakítása fontos elemként segítené az ágazat követelései melletti kiállást és annak biztosítását, hogy az ágazatot kellőképpen figyelembe vegyék a halászati gazdálkodási politikák és a tengerterület használatára vonatkozó politikák meghatározásakor;

74. felhívja a Bizottságot, hogy a kohéziós politika keretében támogassa az olyan projekteket, amelyek hozzájárulnak a part menti és a szigeti területeknek mint a halászati és tengeri örökség szerves részeinek védelméhez;

75. hangsúlyozza, hogy a kisüzemi halászati ágazatra a többi flottaszegmensnél nagyobb teher hárulhat annak hatására, hogy az uniós zöld megállapodás által kitűzött célok elérése érdekében növelni kell a megújuló energiaforrások részarányát; hangsúlyozza, hogy a kisüzemi halászatot különösen súlyosan érinti majd, ha kiszorulás megy végbe amiatt, hogy egyre nagyobb számú tengeri szélerőmű-egységet telepítenek a part menti halászterületeken, mivel nem biztos, hogy a kisüzemi halászok képesek lesznek a távolabbi halászterületek felé mozdulni vagy halászati módszereket váltani; e tekintetben megfelelő tengeri területrendezést szorgalmaz, hogy valamennyi ágazat érdekeit garantálni lehessen, és hogy végső megoldásként méltányos kártérítést nyújtsanak a kisüzemi halászok számára;

76. hangsúlyozza a kisüzemi halászat és más ágazatok közötti lehetséges szinergiákból eredő lehetőségeket, gondolva különösen a part menti turizmusra, amely ugyanazokat az eszközöket és infrastruktúrákat használja, mint a kisüzemi halászati ágazat; hangsúlyozza, hogy ezek a szinergiák lehetővé tennék a helyi gazdaság diverzifikálását, további munkahelyeket és jövedelmet biztosítanának a családok számára, és segítenének stabilizálni a halászati ágazatban a csökkenő jövedelmezőséget és foglalkoztatást; e tekintetben kéri a halászattal kombinált idegenforgalom („pesca-tourism”) fogalmának egyértelmű meghatározását, amely lehetővé teszi a szabályozott tevékenységet, és egyidejűleg lehetővé teszi a hivatásos kisüzemi halászok számára, hogy teljes mértékben kihasználják a kék gazdaság ágazatával való szinergiák nyújtotta lehetőségeket;

77. kiemeli, hogy a kisüzemi halászati ágazatban a nők továbbra is alulreprezentáltak; hangsúlyozza, hogy ennek ellenére a nők mindig is aktív, bár gyakran láthatatlan szerepet játszottak a kisüzemi halászati ágazatban; hangsúlyozza, hogy ez a „láthatatlanság” nemcsak kulturális okokra vezethető vissza, hanem arra is, hogy nincsenek hivatalos statisztikai adatok a nők kisüzemi halászati ágazaton belüli foglalkoztatásáról; felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a nők foglalkoztatására vonatkozó információk gyűjtésére irányuló projekteket, valamint tegyék lehetővé, hogy a nők beléphessenek a kisüzemi halászati ágazatba, és központi szerepet töltsenek be benne;

78. úgy véli, hogy az akadálymentes munkakörnyezet biztosítása – többek között a halászati ágazatban – az aktív és volt halászok, valamint a halászati ágazat egyéb, fizikai vagy szellemi fogyatékossággal élő munkavállalóinak munkaerőpiaci reintegrációja érdekében nagyobb társadalmi befogadáshoz vezetne, és hozzájárulna a halászati ágazatban és a halászközösségekben a jövedelemtermelésre irányuló ösztönzők kialakításához;

o

o o

79. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.